

ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОФЕСІОНАЛІЗМ: СУТНІСТЬ І БАЗОВІ ЙОГО ХАРАКТЕРИСТИКИ

PEDAGOGICAL PROFESSIONALISM: ESSENCE AND ITS BASIC CHARACTERISTICS

У статті розглядаються сутнісні характеристики професіоналізму педагога, як особистісний ресурс забезпечення продуктивності педагогічної праці. Набір характеристик, що конкретизують зміст і структуру педагогічного професіоналізму (професійна компетентність, ціннісні орієнтації, професійні цінності, інноваційність, креативність, рефлексивність, суб'єктність, здатність до самореалізації), є важливим ресурсом оптимізації педагогічної освітньої системи, що обумовлює гармонізацію розумових здібностей і емоцій з містом навчальної інформації, опору на суб'єктний досвід студентів, включення їх в активну пізнавальну діяльність з використанням різноманітних технологій, як необхідна база підвищення якості вищої освіти. Увага акцентується на конкретизації змісту кожного структурного компонента педагогічного професіоналізму і його формуванні як освітній парадигмі, яка об'єднує в себе різні характеристики професійного образу сучасного педагога, що дозволяє раціонально використовувати у педагогічній практиці особистісний ресурс в забезпеченні продуктивності професійної праці. Конкретизовані можливості професійної компетентності як основи педагогічного професіоналізму, компетенцій як сукупності знань і вмінь (психологічної, акмеологічної, технологічної, організаційної, рефлексивно-дослідницької, управлінської, методичної) які позитивно впливають на результативність педагогічної діяльності; є стимулом особистісних смислів й потреб, розвитку творчого потенціалу; здійснення перетворення навчальної інформації в практичні дії майбутніх педагогів, активізації набуття педагогічного досвіду, процесів осмислення і рефлексивної їхньої позиції. Розкрити ресурсні можливості професійно-особистісних якостей (технологічна гнучкість, адаптивність, залученість в різні види педагогічної діяльності, умотивованість та відповідальність у виконанні професійних функцій, емоційність, вольові зусилля, креативність й рефлексивність) у забезпеченні продуктивності виконання професійних функцій; виявлені педагогічні умови, які позитивно впливають на формування педагогічного професіоналізму.

Ключові слова: педагогічний професіоналізм, професійна компетентність, компе-

тенції, особистісний потенціал, технологізація, компетентнісний підхід, педагогічна творчість, педагогічна майстерність.

The article deals with the essential characteristics of a teacher's professionalism as a personal resource for ensuring the productivity of pedagogical work. A set of characteristics that specify the content and structure of pedagogical professionalism (professional competence, value orientations, professional values, innovation, creativity, reflexivity, subjectivity, ability to self-realization) is an important resource for optimizing the pedagogical educational system, which determines the harmonization of mental abilities and emotions with the city of educational information, reliance on the subjective experience of students, their inclusion in active cognitive activity using various technologies, as a necessary basis for improving the quality of teaching.

Attention is focused on the concretization of the content of each structural component of pedagogical professionalism and its formation as an educational paradigm that combines various characteristics of the professional image of a modern teacher, which allows rational use of personal resources in pedagogical practice to ensure the productivity of professional work. The possibilities of professional competence as the basis of pedagogical professionalism, competences as a set of knowledge and skills (psychological, acmeological, technological, organizational, reflective and research, managerial, methodological) that positively affect the effectiveness of pedagogical activity; are a stimulus for personal meanings and needs, development of creative potential; implementation of the transformation of educational information into practical actions of future teachers, activation of the acquisition of pedagogical experience, processes of reflection and reflexivity are specified. To reveal the resource capabilities of professional and personal qualities (technological flexibility, adaptability, involvement in various types of pedagogical activities, motivation and responsibility in performing professional functions, emotionality, volitional efforts, creativity and reflexivity) in ensuring the productivity of professional functions; to identify pedagogical conditions that positively affect the formation of pedagogical professionalism.

Key words: pedagogical professionalism, professional competence, competencies, personal potential, technologization, competence-based approach, pedagogical creativity, pedagogical skills.

УДК 37.011.3-051
DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/57.1.2>

Ейвас Л.Ф.,
канд. пед. наук, доцент,
в.о. декана факультету мистецтв
Криворізького державного
педагогічного університету

Пильнік Р.О.,
канд. пед. наук, доцент,
зав. каф. образотворчого мистецтва
факультету мистецтв
Криворізького державного
педагогічного університету

Постановка проблеми у загальному вигляді.

В умовах кризисних ситуацій сучасного суспільства, ускладнення вимог до людського фактору актуалізується проблема підготовки педагогічних кадрів, здатних підготувати творчих й компетентних фахівців у системі вищої педагогічної освіти. Проблема професійної підготовки майбутніх фахівців до інноваційної педагогічної діяльності значно ускладнює задачі університетів у формуванні

професійного образу сучасного педагога, забезпеченні позитивної динаміки рівня його професіоналізму й готовності до кар'єрного зростання в сфері педагогічної праці.

Професіоналізм педагога є сьогодні об'єктом соціального заказу на підготовку фахівця високого рівня, здатного активно й креативно діяти в створенні освітнього проекту, відповідно потребам суспільства. Нажаль, параметри сучасного

професійного образу педагога, основних характеристик і рівнів його педагогічного професіоналізму не вирішенні, хоча активно використовуються в акредитаційних процедурах університетської освіти як критерій продуктивності й якості педагогічної праці.

Аналіз досліджень і публікацій. Аналіз теоретичних робіт дозволяє констатувати, що проблема педагогічного професіоналізму була предметом багатьох дослідників. Методологічні основи професіоналізму обґрунтовані у роботах І. Бега, Н. Гузій, О. Дубасенюк, І. Зязюна, Л. Кондрашової; закономірності професійної підготовки висвітлені в працях А. Алексюка, В. Галузінського, Н. Ничкало, І. Зязюна, О. Коберника, Л. Кондрашової, А. Кузьминського, О. Цокур та ін.; питання характеристик педагогічного професіоналізму досліджували: етичної компетентності вчителя (Л. Хоружа), ціннісно-смыслову готовність до професійної діяльності (Ю. Пелех); професійної компетентності (А. Богуш, С. Бондар, Є. Павлютенков, С. Тищенко та ін.). На підставі аналізу наукової літератури з окресленої проблеми з'ясовано, що професіоналізм розглядається як система, що об'єднує елементи: професіоналізм особистості й професіоналізм діяльності.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на висвітлення різних аспектів професіоналізму, сутнісні характеристики педагогічного професіоналізму як складного особистісного утворення і базового його компоненту в конкретній предметній сфері не знайшли належного теоретичного обґрунтування.

Відсутність чітких параметрів у конкретизації сутнісних характеристик, змісту та шляхів становлення цього складного особистісного утворення майбутніх фахівців педагогічної сфері діяльності в значущій мірі ускладнює успішне виконання суспільного заказу, виявлення соціально-психологічних, змістовно-процесуальних факторів і умов, що домінують у становленні творчої особистості педагога, високого рівня професіоналізму, обмежують можливості управління процесом його розвитку в системі вищої педагогічної освіти.

Метою статті є теоретичне обґрунтування сутнісних характеристик педагогічного професіоналізму й шляхів їх формування в умовах університетської освіти.

Виклад основного матеріалу. Професіоналізм – це складне особистісне утворення, що характеризується рівнем готовності педагога до творчої професійної діяльності, нестандартному виконанню професійних функцій на основі сформованості ціннісних орієнтацій, установки на креативність дій у рішенні педагогічних проблем, професійної компетентності, потреби в постійному самовдосконаленні й самореалізації в педагогічній сфері діяльності. Довгий час

сутність професіоналізму педагога розглядалася в рамках знаннєвої парадигми. Увага дослідників акцентувалася на ролі спеціальних та психолого-педагогічних знань конкретної предметної сфері як основи професіоналізму педагогів й успішності в самостійній професійній діяльності.

Останнього часу зміст педагогічного професіоналізму отримує визначення через специфіку понять: «професіоналізм», «творчість», «педагогічна майстерність». Одні вчені трактують його сутність як рівень педагогічної майстерності; інші пов'язують його смисл з поняттям «професійна компетентність» або як кваліфікаційне виконання педагогом професійних дій відносно активної зовнішньої діяльності й здатності педагогічної свідомості до предметного відображення.

Автори акцентують увагу на різних аспектах цього складного особистісного утворення. Професіоналізація – включає соціальну, особистісну і діяльнісну зрілість й володіє ознаками професійної продуктивності та професійної відповідності. Ю. Павлов зауважує, що сам процес професіоналізації «залежить, по-перше, від зовнішніх умов: протягом життя людини змінюється сама професія, вимоги суспільства до неї, по-друге, від внутрішніх умов: змінюються ціннісно-смыслові уявлення людини про професію, критерії оцінки людиною самої професії, професіоналізму в ній, а також критерії оцінки професіонала в собі» [9, с. 162].

Н. Гузій стверджує, що педагогічний професіоналізм – це специфічна й складна структурована система, яка об'єднує різні компоненти, їх функціональні взаємозв'язки. Професіоналізм педагога, за її розумінням, необхідно вивчати в його діяльності й особистісному прояву. Тільки в професійній діяльності особистість розвивається, опанує нові способи і алгоритми рішення професійно-педагогічних задач, вдосконалює систему професійних умінь і навичок, набуває нові знання й професійно значущі якості, формує власну потребнісно-мотиваційну сферу, без чого неможливо творче виконання професійних функцій. Н. Гузій розглядає педагогічний професіоналізм в єдності особистих і діяльних проявів феномену як органічно взаємопов'язаних підсистем [5].

Професіоналізм педагога і педагогічний професіоналізм це не тотожні поняття. Професіоналізм педагога більш широке поняття, оскільки об'єднує усі види професійної діяльності, обумовлені предметною й науковою її сферою (образотворче мистецтво, література, фізика, математика та ін.), що передбачає сприйняття, перероблення, зберігання, вироблення професійної інформації, відтворення її в інтелектуально-діяльнісному досвіді фахівця.

Педагогічний професіоналізм є системоутворювальною базою педагогічних процесів (навчання, виховання, освітній процес, формування

особистості та ін.). Тому його сутність і зміст відповідають специфіці педагогічної діяльності й особистісним якостям педагога, що впливає на ефективність професійної педагогічної праці. Педагогічний професіоналізм розглядатимемо як важливу частину професіоналізму педагога і систему інтегративних характеристик мотиваційного, когнітивного, афективного, конативного компонентів педагогічної діяльності та їх системоутворювальних факторів [11]. Ця система об'єднує не тільки зовнішні функції (компетенції як набір приписів, норм, правил, знань, умінь і навичок), але й багатопланові внутрішні функції (властивості і якості, психологічні процеси), які впливають на продуктивність діяльності педагога в професійній сфері.

Однією з найбільш відомих базових характеристик педагогічного професіоналізму є педагогічно-сміслові цінності, як сукупність ідей, образів, норм, правил, принципів, що регламентують педагогічну діяльність. Педагогічно-сміслові цінності – це цінності-цілі, що передбачають креативні дії, відповідальність, впливають на успішність адаптації до праці педагога, пов'язані з розвитком творчої індивідуальності, сприяють самореалізації в педагогічній сфері діяльності.

Важливе місце в сукупності цих характеристик займає професійна компетентність, що має в змісті й структурі інтегративний особистісний ресурс, без наявності якого складно добитися якісного виконання професійно-педагогічних функцій. На думку Ю. Молчанової, професійна компетентність це «інтегративна характеристика ділових і особистісних якостей фахівця, що відображає рівень знань, умінь, досвіду, достатніх для досягнення мети з певного виду професійної діяльності, а також моральну позицію фахівця» [7, с. 333]. В. Луговий, О. Слюсаренко, Ж. Таланова розглядають компетентність як динамічну комбінацію знань, розуміння, умінь цінностей, інших особистісних якостей, що описують результати за освітньою навчальною програмою, як здатності до ефективної діяльності» [7, с. 192]. Компетентність, на їх думку, є результатом упровадження компетенцій в практичну діяльність, специфіку яких вони трактують як повноваження, коло прав і обов'язків. Т. Десятов передбачає, що компетентність це результат набуття компетенцій, упровадження їх в практичну діяльність [7]. Більшість дослідників розглядають сутність професійної компетентності як сукупність різноманітних компетенцій, що відповідають специфіці конкретного виду професійної діяльності.

Специфіка професійної компетентності педагога визначається характером педагогічної праці й сукупністю компетенцій, відповідних вимогам цієї праці та особистісних властивостей і якостей професійного образу фахівця педагогічній сфері діяльності.

Зміст професійної компетентності представлений набором компетенцій (психологічної, комунікативної, акмеологічної, технологічної, організаційної, рефлексивно-дослідницької, управлінської, методичної), від яких залежить ефективність дій педагога (табл. 1).

Аналіз змісту професійно-педагогічної компетентності як базової характеристики педагогічного професіоналізму дозволяє стверджувати про те, що сьогодні актуалізуються ролі таких компетенцій, як, технологічної, управлінської та методичної.

І. Дичківська акцентує увагу на значущості в змісті педагогічного професіоналізму рефлексивно-дослідницької компетенції, як здатності педагога запроваджувати педагогічні інновації у освітній процес, опануванні способами і прийомами педагогічного експерименту, вміннями й навичками інноваційної діяльності, використання педагогічних інновацій і нововведень у практичній педагогічній діяльності, здатності створювати нові [6, с. 50].

Т. Бабенко [2], Н. Баловсяк [4], Г. Федорук [10] обґрунтовують необхідність інформаційно-комунікаційної компетенції в змісті педагогічного професіоналізму, мотивуючи потребами інформатизації сучасної освіти. Ю. Скорик передбачає, що неможливо недооцінювати управлінську компетенцію як важливу характеристику професійної компетентності. Вона акцентує увагу «на питанні принципової зміни підходу до організації професійної діяльності викладача та його індивідуальних особливостей, які слугують поведінковим патерном для утвердження якісно нових стратегій цілеспрямованої регуляції поведінки й інтегрованим комплексом особистісних якостей, що відповідають зростаючим вимогам до професійно-педагогічної діяльності загалом і особистості викладача зокрема» [8, с.145]. Управлінську компетенцію дослідниця пов'язує з вміннями планування, організації, мотивації і контролю, виконання процедур і операцій, які оптимізують управління індивідуальною і колективною діяльністю.

На думку О. Бабчинської та А. Мідляр [3] управлінська компетенція як важлива характеристика педагогічної компетентності оптимізує використання ресурсів щодо досягнення бажаних результатів, накопичення резервів особистісних якостей для ефективного виконання педагогом професійних функцій. І. Акуленко стверджує, що не можна ігнорувати методичну компетенцію як важливу характеристику педагогічної компетентності, яка відображає вимоги до обсягу й рівня засвоєння сукупності методичних знань, умінь, навичок, ціннісних орієнтацій та досвіду виконання різних видів методичної діяльності [1, с. 4-5].

Компетенції є критеріями рівня професійної компетентності й показниками якості педагогічної діяльності. Набір компетенцій, що конструюють

Таблиця 1

Компетентності в змісті педагогічної компетентності

Компетентції	Зміст
психологічна	набір особистісних властивостей і якостей, що регулюють міжособистісні відношення в системі «викладач - студент», «вчитель – учень» й характер педагогічної взаємодії, співпраці та співтворчості в освітньому процесі
інформаційно-комунікаційна	вміння міжособистісної комунікації, сприймання і розуміння іншого, здатність на взаємодію, співпрацю й співтворчість.
акмеологічна	установка і потреба педагога в постійному професійному зростанні, саморозвитку, самовираженні й самоствердженні в професійній сфері діяльності.
технологічна	здатність використовувати для рішення педагогічних задач різні освітні технології (інформаційні, інформаційно-комунікативні, інформаційно-когнітивні, комп'ютерні та ін.), для вільної орієнтації в умовах інформатизації, цифровізації й технологізації сучасної освіти.
організаційна	опанування основами педагогічного менеджменту, стимулювання учасників освітнього процесу на досягнення запланованих цілей і проектного освітнього продукту.
рефлексивна-дослідницька	здатність збору інформації з різних джерел, обробки, аналізу й критичного використання її для прийняття рішень і створення нового продукту; креативна-рефлексивні дії в досягненні запланованих цілей
управлінська	знання основ педагогічного менеджменту, вміння керуватися ними при організації, реалізації проектуванні діяльності, раціонально використовувати ресурсні можливості для досягнення запланованих результатів.
методична	опанування методикою виховання, навчання, самоосвіти, розвитку з використанням ресурсних можливостей педагогічного дизайну.

зміст цього складного особистісного утворення, тісно взаємопов'язані між собою і взаємообумовлені, але мають специфічні особливості й функції, які в сукупності представляють ресурсні можливості педагога в рішенні задач у різних сферах педагогічної діяльності: навчанні, вихованні, розвитку, попередженні й знятті конфліктних ситуацій та труднощів в педагогічній практиці, спілкуванні, проведенні різних заходів, аналізі і оцінці досягнень в рішенні спроектованих завдань, підвищенні рівня кваліфікації й готовності до нестандартної педагогічної діяльності.

Педагогічні компетентності позитивно впливають на якість виконання педагогом професійних функцій (раціональна організація усіх видів педагогічної діяльності, грамотне рішення педагогічних задач, подолання конфліктних ситуацій, забезпечення сприятливого психологічного клімату в педагогічному середовищі; продуктивне використання методичного багажу, педагогічного дизайну, методики науково-педагогічного дослідження, що стимулює потреби педагога в самоосвіті й самовдосконаленні власної особистості, збагаченні її творчого потенціалу.

Наряду з компетентністю у змісті педагогічного професіоналізму важливе місце займають професійно-особистісні властивості й якості: технологічна гнучкість, адаптивність, залученість в різні види педагогічної діяльності, вмотивованість і відповідальність у виконанні професійних функцій, емоційність та вольові зусилля, креативність й рефлексивність. Сукупність цих властивостей і якостей слугує основою особистісного

потенціалу педагога, його педагогічної творчості й майстерності в реалізації інноваційного підходу до рішення педагогічних проблем, використання інновацій та нововведень у педагогічній практиці. Зміст педагогічного професіоналізму представлена взаємопов'язаними й взаємообумовленими структурними компонентами (рис. 1).

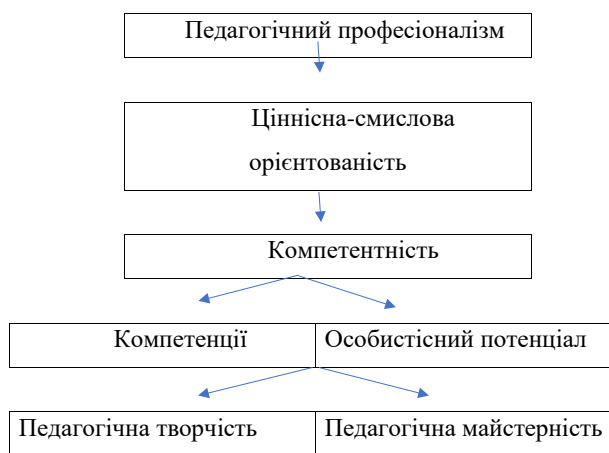

Рис. 1. Структурні компоненти педагогічного професіоналізму

Педагогічний професіоналізм як складне особистісне утворення є критерієм педагогічної творчості й майстерності. Педагогічна майстерність – це мистецтво і талант виконання професійних функцій, а педагогічний професіоналізм характеризується єдністю освіченості й педагогічного досвіду. Педагогічна творчість обумовлює створення нового освітнього продукту у вигляді

інновацій, авторських програм, методичних матеріалів, презентацій тощо. Педагогічний професіоналізм формується у процесі активної діяльності, успішність його становлення залежить від установки особистості на розвиток сукупності базових його характеристик.

Аналіз результатів вивчення й аналізу педагогічної практики показав, що більша частина обстежених вчителів зі стажем до п'яти років у значній мірі зауважують труднощі в створенні психологічного комфорту для учнів в освітньому процесі, в плануванні і постановці цілей навчальної діяльності, у виборі раціональних технологій, форм, методів з обліком інтересів й можливостей учнів, недостатньо володіють управлінськими компетенціями.

Причину такого положення діл слід шукати в недооцінці професійної спрямованості підготовки студентів на формування педагогічного професіоналізму в системі університетської освіти, превалюванні предметного знання над розвитком професійно-особистісних якостей, недооцінці змістовно-процесуального підходу до навчання, скорочення часу на педагогічну практику. Важливим фактором формування педагогічного професіоналізму є систематична цілеспрямована робота по опануванню студентами сукупністю базових його характеристик.

Основою роботи по формуванню педагогічного професіоналізму мають бути кваліфікаційні характеристики педагога конкретної предметної сфері. В оптимальному варіанті в освітньому процесі увага акцентується на формуванні професійної компетентності, педагогічних цінностей, здатності до інноваційної діяльності, набуття педагогічного досвіду й використання управлінських процедур і операцій в освітньому процесі; розвитку властивостей і якостей, що є базою продуктивності педагогічної праці.

Компетентнісний підхід до реалізації програми формування базових характеристик педагогічного професіоналізму забезпечує продуктивність підготовки майбутніх педагогів до творчої професійної праці й інноваційної діяльності в умовах інформатизації й технологізації системи освіти. Формування базових характеристик педагогічного професіоналізму має етапний характер.

До основних етапів становлення педагогічного професіоналізму відносять:

- 1) проєктування цінностей і цілей професійного становлення в педагогічній сфері діяльності;
- 2) діагностування ступеню сформованості базових характеристик педагогічного професіоналізму;
- 3) опанування різних видів педагогічної діяльності;
- 4) закріплення й засвоєння основних компетенцій, що конкретизують сутність професійної компетентності педагога;

5) опанування способами і прийомами технологізації педагогічних процесів;

6) набуття досвіду креативної діяльності і здатності до використання інновацій та нововведень в педагогічну практику;

7) розвиток професійних властивостей і якостей, що забезпечують продуктивність дій педагога;

8) діагностика динаміки рівнів педагогічного професіоналізму на основі рішення різнорівневих педагогічних задач.

Висновки. Модернізація вищої педагогічної освіти, яка забезпечує цілісне, систематичне формування педагогічного професіоналізму, його базових характеристик, ставить перед університетською освітою складні задачі й вимоги, необхідність розробки нової стратегії, спрямованої на забезпечення позитивної динаміки рівнів цього складного особистісного утворення, від якого залежить продуктивність праці педагога.

Розвиток педагогічного професіоналізму слід розуміти як активне якісне перетворення особистісних структур (мотиваційних, професійно-ціннісних, потребнісних), що відповідають педагогічній спрямованості й виявляються у педагогічній діяльності, задоволеності можливістю самовдосконалення і самореалізації, бажанні оволодіти технологіями конструювання нестандартної педагогічної діяльності та моніторингу й аналізу ефективності власних досягнень у професійному становленні. Подальший розвиток проблеми обумовлює необхідність розроблення стратегії оновлення навчальних планів і програм з обліком сутнісних характеристик педагогічного професіоналізму, посилення методичного супроводу освітнього процесу в освітніх умовах закладів вищої освіти.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Акуленко І.А. Компетентнісна-орієнтована підготовка майбутнього вчителя математики профільної школи (теоретичний аспект): монографія. Черкаси: видавець Чабаненко Ю., 2013. 460 с.
2. Бабенко Т.В. Формування інформаційної культури майбутніх учителів історії у процесі професійної підготовки: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти. Кіровоград, 2008. 20 с.
3. Бабчинська О.І., Мідляр А.К. Самоменеджмент як складова професійного розвитку персоналу. URL: <http://economy/nauka.com.ua/?op=1&z=5151> (дата звернення: 30.03.2023).
4. Баловсяк Н. Інформаційна компетентність фахівця. Педагогіка і психологія професійної освіти. 2004, № 5. С. 21-28.
5. Гузій Н.В. Педагогічний професіоналізм: історико-методологічні та теоретичні аспекти: монографія. К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2004. 243 с.
6. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посібник. К.: Академія, 2004. 352 с.
7. Освіта дорослих. Енциклопедичний словник / за ред. В.Г. Кременя, Ю.В. Ковбасюка. Київ: «Основа», 2014. 496 с.

8. Скорик Ю.М. Професійний самоменеджмент як технологія цілеспрямованого впливу на особистість викладача. *Управлінсько-педагогічні аспекти професійної діяльності викладача вищої школи: Збірник матеріалів перших науково-педагогічних читань* (15 грудня 2016 р.). Черкаси: Видавець Ю.А. Чабаненко, 2016. С. 144-147.

9. Павлов Ю.О. Професіоналізм особистості як наукова проблема у професійній підготовці фахівців. *Педагогічні науки*. Випуск 108, 2012. С. 159–168.

URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/8990> (дата звернення: 21.02.2023).

10. Федорук Г.М. Формування інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх учителів технологій у процесі професійної підготовки: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 - теорія і методика професійної освіти. Вінниця, 2015. 20 с.

11. Шевченко С.В. Психологічні особливості когнітивної та конативної складових розумової працездатності першокурсників. *Наука і освіта*. №2-3. 2016. С. 34–39. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2016-2-3-7>.